

Til kap. 8:

Forskellig råden over private fællesveje.

I dette kapitel foreslås optaget en række bestemmelser af tilsvarende karakter som bestemmelser, der hidtil har været optaget i lokale vejvedtægter, til dels med hjemmel i bygningslovgivningen. Det er som angivet i bemærkningerne til § 12 tanken, at de foreslåede bestemmelser skal afløse de lokale vejvedtægter, og at disse fremtidig alene skal indeholde udfyldende bestemmelser.

Til § 44: (udkast § 29).

Færdselslovens § 57, stk. 3, giver hjemmel for politiet til med samtykke af vedkommende vejmyndighed at træffe bestemmelse af betydning for private fællesvejes udnyttelse og indretning, for så vidt disse er åbne for offentlig trafik. Forslagets *stk. 1*, der svarer til Københavns kommunes anvendelse af bestemmelsen i § 27, stk. 3, i Københavns bygge lov, supplerer bestemmelsen i færdselsloven ved at give vejmyndigheden hjemmel til på private fællesveje af klasse I og II at lade foretage tekniske forandringer ved vejens indretning eller anlæg, som er nødvendige eller tilrådelige af færdselsmæssige hensyn. I samme øjemed kan vejmyndigheden foretage hel eller delvis afspærring af vejen for gennemgående færdsel. Henvisningen til færdselslovens § 57, stk. 3, angiver, at der for så vidt angår foranstaltninger, der er omfattet af denne bestemmelse, skal indhentes politiets samtykke. Det fastslås endvidere i *stk. 1*, at udgiften ved sådanne foranstaltninger skal afholdes af kommunen.

I *stk. 2* foreslås det overensstemmende med Københavns kommunes anvendelse af bestemmelsen i § 27, stk. 3, i Københavns bygge lov udtrykkelig angivet, at grundejerne ikke på egen hånd kan foretage forandringer ved de pågældende fællesveje eller træffe bestemmelse om afspærring af vejen for gennemgående færdsel eller anden form for færdselsregulering eller færdselsindskrænkning. Også foranstaltninger, der tilsigter det omhandlede formål vil være omfattet af bestemmelsen. Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er bl. a., at det, som forholdene har udviklet sig, er meget sjældent, at ejerne af private veje benytter den ret, de har efter den nuværende lovgivning til at afspærre de veje, som de bor ved. Den interesse, som ejendomsbesidderne har i at kunne færdes på andre private veje, bevirker, at de undlader at afspærre deres egne veje, og at det som regel føles som en naturlig gensidighedsakt at lade dem stå åbne for almindelig færdsel fra andre lignende veje. Så længe den færdsel, som de private veje udsættes for, i det

væsentlige er af samme karakter som den, vejens beboere udøver, dels på den pågældende vej, dels på andre tilstødende private veje, vil det derfor være naturligt, at kommunalbestyrelsen har adgang til at bestemme, at vejen skal stilles til rådighed vederlagsfrit for en sådan trafik. Hvis kommunen ikke havde kompetencen til at bestemme, om der måtte gennemføres forbud mod gennemgående færdsel, måtte kommunen overtage sådanne private veje som offentlige, såfremt de faktisk benyttes som gennemfartsveje. Dette kunne i mange tilfælde bevirke, at kommunen ikke kunne modsætte sig et krav om overtagelse af en række andre private veje, som var anlagt samtidig, men som ikke havde fået tilsvarende betydning som gennemfartsveje.

Som et modstykke til de beføjelser, der ved denne bestemmelse tillægges vejmyndigheden til at træffe afgørelse om, hvorvidt en privat fællesvej kan afspærres for uvedkommende færdsel, foreslås det i § 58, stk. 2, at vedkommende kommune skal betale merudgifterne ved det forøgede slid på en privat fællesvej, når vejmyndigheden modsætter sig, at der indføres forbud mod gennemkørsel.

Den foreslåede bestemmelse omfatter ikke private fællesveje af klasse III, da disse veje på grund af deres særlige tilknytning til bebyggelse i almindelighed vil være uegnede til gennemkørsel. Også private fællesveje af klasse IV, der alene skal betjene landbrug, skovbrug og fiskeri, og som derfor normalt udføres med en mindre bredde og med en lettere befæstelse end de private fællesveje, som indgår i byernes almindelige gadenet, foreslås undtaget fra bestemmelsen. Veje af klasse III og IV vil følgelig kunne afspærres af grundejerne.

Til § 45: (udkast § 30).

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 8, stk. 6, i den københavnske gadelov af 14. december 1857 med senere ændringer og til de vejvedtægter, der er indført med gadeloven som forbillende. Bestemmelsen foreslås ligesom § 8, stk. 6, i gadeloven at skulle have gyldighed ikke alene for private fællesveje (gader), men også for andre arealer, herunder gårdarealer, der benyttes som offentlig tilgængelige færdselsarealer. Vejtilsynsmyndigheden kan i forbindelse med påbud om belysning bestemme, på hvilken måde og i hvilke tidsrum vejene m. v. skal holdes belyst.

Til § 46: (udkast § 31).

Lovgivningen om offentlige veje indeholder ikke i dag bestemmelser om vejnavne, husnumre, hegn mod vej o. s. v., men bestemmelser herom er forudsat optaget i det forslag til ændring af denne lov-